

SYN ČLOVEKA BUDE VYDANÝ... KTO CHCE BYŤ PRVÝ, NECH JE POSLEDNÝ ZO VŠETKÝCH

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor v taliančine [TU](#)

Mk 9, 30-37

Ježiš a jeho učeníci prechádzali Galileou. Nechcel však, aby o tom niekto vedel, lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych.“

Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli.

Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich: „O čom ste sa zhovárali cestou?“ Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší.

Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“

Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im: „Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“

Všetky state Markovho evanjelia, ktoré analyzujeme po tieto nedele, riešia – tak sa zdá – spoločný problém: Ježiš sa “zlostí” na učeníkov. Nechcú pochopiť, kým je a aký je jeho odkaz.

V tejto kapitole čítame, ako Ježiš prechádza Galileou a odovzdáva veľmi vzácne učenie. „**Syn Človeka**“ – výraz, ktorý ukazuje na človeka, ktorý dosiahol svoju plnosť a vstúpil do svojej božskej podstaty; Ježiš je Synom Božím, reprezentuje Boha v ľudskej podstate; a je aj Synom Človeka predstavujúc človeka v jeho božskej podstate. Syn Človeka je preto človekom, ktorý má božskú podstatu.

„Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí.“ A tu máme rozpor medzi Synom človeka, ktorý má plnosť života a medzi tými, ktorí sa o ňu nesnažia. To sú tí, čo ho odmietajú a zabijú ho **„ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych.“**

Je to veľmi vážne a dôležité učenie. Tentoraz nepoužíva ani podobenstvá. Ale evanjelista špecifikuje **„lenže oni nechápali toto slovo.“**

Už sme mohli vidieť [v stati o uzdravení hluchého](#), že on neriešil fyzický problém ale problém vnútorný – „nik nie je tak hluchý, ako tí, čo nechcú počuť.“ Národná ideológia, idea úspechu je taká silná, že im bráni porozumieť Ježišove slová, ktoré sú veľmi jasné.

„A spýtať sa ho báli.“ Obávali sa Ježišovho potvrdenia toho, čo už pochopili, ale neprijali. Takže nie že by nerozumeli o čom Ježiš hovorí; oni to neprijali.

„Tak prišli do Kafarnauma; a keď bol v dome“ – je to palestínsky dom – **„opýtal sa ich.“** Oni sa nechceli pýtať jeho, tak sa pýtal Ježiš. **„O čom ste sa zhovárali cestou?“** Nuž, indikácia “cestou” (έν τήόδώ) je príznačná; “na

ceste" je to miesto zbytočného siatia, lebo semená padajú na cestu, ale vtáci prichádzajú a zobú ich. Ježiš vo svojom vysvetlení tohto obrazu povedal, že Satan spravil Slovo bezcenným. V tomto evanjeliu Satan reprezentuje silu a úspech.

„Ale oni mlčali.“ Boli ticho, pretože sa cítili previnilo, lebo vedeli, že spravili niečo, čo Ježiš neschvaľuje. **„Lebo sa cestou medzi sebou hádali“** – všimnite si, že Ježiš (doslova z gréckeho prekladu) sa ich pýtal, o čom sa zhovárali, kým oni živo o tom diskutovali – **„ktorý z nich je najväčší“**, najdôležitejší.

Teda toto je v centre pozornosti učeníkov, idea veľkosti, ich ambície byť najdôležitejšími.

„Sadol si“, posadil sa (καθίσας) ako ten, ktorý učí, **„zavolať Dvanástich.“** Znie to čudne; palestínske domy boli malé, prečo ich Ježiš zavolať? Evanjelista mohol napísať: 'Ježiš povedal...'. Nie, Ježiš ich musel zavolať. Prečo? Tí Dvanásti ho nasledovali, ale neboli s Ním, vnútorne neboli pri ňom. Možno psychicky áno, ale ich mysle boli vzdialené.

Ježiš je Bohom, čo slúži človeku. Ježiš povedal, že Syn Človeka neprišiel, aby bol obsluhovaný, ale aby slúžil; a oni sa starali iba o ovládanie. Teda preto ich Ježiš musel zavolať; oni sú príliš ďaleko od neho.

„A povedal im“ – oni sa dohadovali, kto z nich je najväčší, a to Ježiš odmieta, ale uznáva, že medzi kresťanmi 'byť prvým' znamená byť najbližšie k Nemu – **„kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“** V kresťanskej komunite neplatí idea veľkosti; nik nie je najdôležitejší, najväčší, ale tu môže byť niekto, kto je k Ježišovi najbližšie. Kto to je? Tí, ktorí slúžia druhým. Tí, ktorí dobrovoľne zasväcujú svoje životy druhým na úžitok.

Kým Dvanásti musia byť Ježišom volaní, On berie dieťa, ktoré je blízko neho. Môžeme sa pýtať sami seba, prečo bolo v dome s učeníkmi. Slovo použité evanjelistom (παιδίον) naznačuje, že to mohol byť chlapec, ktorý bol najmenej dôležitým členom spoločnosti, môžeme to preložiť ako nejaký pomocník.

Tento chlapec je obrazom skutočného nasledovateľa Ježiša, tým, kto je posledným zo všetkých a sluhom pre všetkých.

„Postavil ho medzi nich“ – doslova (z gréčtiny) dal ho medzi nich; teda na Ježišovo miesto. Ale Pán ho postavil na svoje miesto, pretože on je ten, ktorý slúži všetkým. **„Objal ho“**, Ježiš sa s ním identifikuje, s najmenším zo spoločnosti.

„Povedal im 'kto prijme jedno z takýchto detí'...“ – myslel tým niekoho ako on, pomocníka nie chlapca, mysliac obraz učeníka, ktorý sa zasvätil službe pre druhých – **„v mojom mene, mňa prijíma; a kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“**

Ježiš uisťuje, že skrze toho, kto sa dobrovoľne zasvätil pre druhých, prítomnosť Ježiša je odhalená a prítomnosť Ježiša odhaľuje Boha.

Človek ktorý slúži iným je pravou svätynou, z ktorej sa šíri láska Boha.

Preklad: Mária Veličková